

Συνέντευξη από τον Σκηνοθέτη Αργύριο Απειρανθίτη

1. Πώς σκεφτήκατε να γίνετε σκηνοθέτης;

Από πολύ μικρή ηλικία είχα το έμφυτο ερέθισμα ό,τι διάβαζα στο μυαλό μου να γίνεται εικόνα, οπότε είχα πάντα την προδιάθεση και το ταλέντο να φτιάχνω εικόνες. Το άλλο ερέθισμα ήταν ότι οι γονείς μου με πηγαίνανε σχεδόν κάθε Σάββατο στο σινεμά, πράγμα το οποίο λάτρευα σαν μικρό παιδί. Έτσι είχα πολύ καλή σχέση με το σινεμά αλλά και με το θέατρο εξίσου. Πάντα μου άρεσε να σκεπτόμουν πώς μπορεί να φτιάχεται τεχνικά μια ταινία ή ένα θεατρικό έργο, δηλαδή όταν το έβλεπα αναρωτιόμουν πώς μπορεί να έχει γίνει παραδείγματος χάρη αυτό το γύρισμα και πώς αποτυπώνεται σε μια κάμερα ή το πώς φτάνει στο να μονταριστεί πλάνο-πλάνο, για να μπορέσει να φτάσει στην οθόνη και να το δει ένας τηλεθεατής ή ένας θεατής γενικότερα. Γενικότερα με προβλημάτιζε να μάθω πώς γίνονταν τα γυρίσματα μιας ταινίας.

2. Πως πραγματοποιήσατε τον στόχο σας να γίνετε σκηνοθέτης;

Με βάση λοιπόν τα παραπάνω γνωρίσματα κατάφερα να πάρω μια υποτροφία από μια σημαντική και μεγάλη εργασία, η οποία ήταν για τις πρώτες τεχνικές που δημιουργήθηκαν σε ταινία. Συμπερασματικά, έκανα σκαλοπάτι στην επιτυχία και

στην γνώση κάτι που με ενθουσίαζε από παιδί πράγμα που ενθαρρύνω και τους νέους να κάνουν.

3. Τι προτιμάτε να κάνετε σε αυτόν τον χώρο;

Προτιμώ πάντα την ενημέρωση, γιατί η ενημέρωση σε βρίσκει πάντα πρώτο στην πληροφόρηση. Έτσι ταυτίζεσαι με την είδηση και γίνεσαι μέρος της ιστορίας

4. Οι ειδήσεις είναι πάντα ακριβείς και αληθείς ή υπάρχουν και άλλοι παράγοντες στο πώς θα παρουσιαστεί μια είδηση;

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες και πολλές πλευρές από τις οποίες θα παρουσιαστεί μια είδηση. Πρώτος παράγοντας είναι το συμφέρον αυτού που την παρουσιάζει. Για παράδειγμα σε έναν πόλεμο οι δημοσιογράφοι ή τα κανάλια θα υποστηρίξουν την δική τους χώρα. Ο δεύτερος παράγοντας είναι στην περίπτωση που είσαι ένας ανεξάρτητος φορέας, προσπαθείς να συγκρίνεις και να διασταυρώσεις την πληροφορία και εν τέλη να την αναλύσεις που είναι το πιο δύσκολο κομμάτι. Πρέπει να έχεις μεγάλη εμπειρία και δημοσιογραφικά και κινηματογραφικά για το πώς θα αποδώσεις την εικόνα σε σχέση με το ρεπορτάζ. Έτσι, σε κάποιο ιστορικό που μεταδίδεις ή μια πληροφορία την οποία πρέπει να πάρεις εγχώρια είτε από το εξωτερικό, ο καλύτερος τρόπος είναι ο τελευταίος, ακόμα και αν είναι πολλές οι πλευρές που θα πάρουμε την πληροφορία, με την διασταύρωση και την ανάλυση των στοιχείων μπορεί να βγει ένα πολύ καλό ρεπορτάζ.

Προσωπικά πιστεύω ότι τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης στην τηλεόραση έχουμε μια συγκεκριμένη εγκυρότητα, αφού εφαρμόζουν τα παραπάνω. Αν όχι απολύτως έγκαιρα, μπορεί κάποιος να επιλέγουν να μην πούνε όλη την αλήθεια χωρίς να λένε ψέματα και λένε αυτό το οποίο πρέπει στον βαθμό που τους αναλογεί, διότι μπορεί για κάποια πολιτικά ή κοινωνικά θέματα να μην μπορούν να μιλήσουν ανοιχτά στην τηλεόραση.

5. Είναι δύσκολο να εργάζεστε με μεγάλα ονόματα ;

Όταν είσαι σε αυτόν τον χώρο παρά πολύ καιρό, αναπτύσσεις την δυνατότητα να διαχειρίζεσαι έναν γνωστό παρουσιαστή, έναν ηθοποιό ή έναν διάσημο τραγουδιστή. Αυτό είναι μέσα στα προσόντα ενός σκηνοθέτη, να μπορεί να ψυχολογήσει και να χειριστεί τον κάθε χαρακτήρα και την κάθε προσωπικότητα ξεχωριστά. Τέλος, το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς μου είναι αυτό, οπότε πριν μπω σε αυτόν τον χώρο ήξερα ότι πρέπει να συναναστραφώ με μεγάλους καλλιτέχνες και μεγάλα ονόματα .

6. Τι αντίκτυπο πιστεύετε ότι έχουν τα reality show στους εφήβους; Και πιστεύετε ότι η τηλεόραση προβάλλει λανθασμένα πρότυπα για τα παιδιά;

Πρώτα από όλα πιστεύω ότι τα reality shows είναι κάτι ψεύτικο για να ψυχαγωγεί τους ανθρώπους και όχι να τους διδάσκει. Έτσι είναι κατασκευασμένο για να είναι αστείο ή ελκυστικό για το αντίστοιχο κοινό. Με αποτέλεσμα να είναι πολύ επικίνδυνο ένας έφηβος να ταυτιστεί με αυτό, ακόμη χειρότερα ένα παιδί και είναι μια πολύ μικρή ισορροπία την οποία πρέπει να την βλέπεις ως διασκέδαση και όχι να ταυτιστείς με αυτό και να γίνεις ένα με αυτό που βλέπεις. Διότι κάποια από αυτά προβάλλουν τσακωμούς, βία, ακατάλληλη φρασεολογία και πολύ έντονα το συναίσθημα του ανταγωνισμού. Συμπερασματικά, η γνώμη μου είναι ότι δεν είναι κάτι το οποίο θα έπρεπε να βλέπουν παιδιά αλλά οι έφηβοι, να μπορούν να σκεφτούν και να δούνε ότι είναι ένα κατασκευασμένο προϊόν το οποίο απευθύνεται σε συγκεκριμένες ομάδες ανθρώπων αλλά θέλει να το αντιμετωπίσεις με την ανάλογη σοβαρότητα. Αυτό συμβαίνει ώστε να προσελκύει αυτό το κοινό η παραγωγός σκηνοθέτης και οι υπόλοιποι ανώτεροι «σπρώχνουν» τους παίχτες σε μια κατάσταση που θέλουν να παρουσιαστεί, χωρίς όμως να είναι όλο το αποτέλεσμα στημένο απλά ένα μεγάλο κομμάτι από αυτό να είναι φτιαγμένο για να ελκύει και αυτούς που δεν ενδιαφέρονται για το πραγματικό περιεχόμενο του reality. Επιπλέον, πρότυπο

στους εφήβους δεν πρέπει να είναι αυτές οι κατασκευασμένες περσόνες αλλά κάποιοι είτε στον καλλιτεχνικό χώρο είτε στον αθλητικό χώρο είτε στον πανεπιστημιακό χώρο πρέπει να είναι άνθρωποι με πραγματικά επιτεύγματα σημαντικά για την κοινωνία.

7. Πόση ώρα διαρκούν τα γυρίσματα με βάση τα λεπτά που προβάλλονται ;

Μια εκπομπή τύπου ρεπορτάζ για να προβάλλεις τρία θέματα που στις τηλεοράσεις το κοινό παρακολουθεί 30 με 40 λεπτά στην πραγματικότητα παίρνει τουλάχιστον 4 βάρδιες και πέντε γυρίσματα για να επιτευχθούν. Ύστερα πρέπει η δημοσιογραφική ομάδα για να κόψει τα μη χρειαζούμενα και να βγάλει το σενάριο της εκπομπής να δουλέψει άλλες 3 βάρδιες και τέλος ο σκηνοθέτης να το επεξεργαστεί άλλες 4 βάρδιες. Με τον ίδιο τρόπο περίπου δουλεύουν όλες οι εκπομπές της τηλεόρασης από σειρές ή ταινίες μέχρι τα reality shows. Άρα ο χρόνος που βλέπετε στην οθόνη σας θέλει τον πενταπλάσιο χρόνο δουλειάς για να φτιαχτεί από 10 με 15 διαφορετικές ιδιοκτήτες.

Συνέντευξη από τον Αργύριο Απειρανθίτη με ερωτήσεις που τέθηκαν από την δημοσιογραφική ομάδα «Το Πενάκι του Ζαννείου»

Αρθρογράφος: Ελευθέριος Απειρανθίτης Β' 2